

¹ثُمَّ تَحَوَّلْنَا وَارْتَحَلْنَا إِلَى النَّبْطَةِ عَلَى طَرِيقِ بَحْرِ سُوفَ
 كَمَا كَلَّمَنِي الرَّبُّ، وَدُرْنَا بِجَبَلٍ سَعِيرٍ أَيَّامًا كَثِيرَةً.² ثُمَّ
 كَلَّمَنِي الرَّبُّ،³ كَقَاكُم دَوْرَانِ بِهَذَا الْجَبَلِ. تَحَوَّلُوا تَحَوُّ
 الشَّامَالِ.⁴ وَأَوْصِ الشَّعْبَ قَائِلًا، أَنْتُمْ مَأْرُونَ بِنَحْمِ إِخْوَتِكُمْ
 بَنِي عِيسُو السَّاكِنِينَ فِي سَعِيرٍ، فَيَخَافُونَ مِنْكُمْ.
 فَاخْتَرُوا جِدًّا.⁵ لَا تَهْجِمُوا عَلَيْهِمْ. لِأَنِّي لَا أُعْطِيكُمْ مِنْ
 أَرْضِهِمْ وَلَا وَطْأَةً قَدَمٍ، لِأَنِّي لِعِيسُو قَدْ أُعْطِيتُ جَبَلِ
 سَعِيرٍ مِيرَانًا.⁶ طَعَامًا تَسْتَرْوَنَ مِنْهُمْ بِالْفِصَّةِ لِتَأْكُلُوا،
 وَمَاءً أَبْضًا تَتَنَاوَعُونَ مِنْهُمْ بِالْفِصَّةِ لِتَسْرَبُوا.⁷ لِأَنَّ الرَّبَّ
 إِلَهَكُمْ قَدْ بَارَكَكَ فِي كُلِّ عَمَلٍ يَدِكَ، غَارِفًا مَسِيرَكَ فِي
 هَذَا الْقَفْرِ الْعَظِيمِ. الْآنَ أُرَبِّعُونَ سَنَةً لِلرَّبِّ إِلَهِكَ مَعَكَ
 لَمْ يَنْقُصْ عَنْكَ شَيْءٌ.⁸ فَعَبَّرْنَا عَنْ إِخْوَتِنَا بَنِي عِيسُو
 السَّاكِنِينَ فِي سَعِيرٍ عَلَى طَرِيقِ الْعَرَبَةِ، عَلَى أَيْلَةٍ
 وَعَلَى عَصِيوَنَ جَابِرٍ، ثُمَّ تَحَوَّلْنَا وَمَرَرْنَا فِي طَرِيقِ بَرْيَةِ
 مُوَابَ.⁹ فَقَالَ لِي الرَّبُّ، لَا تُغَادِرْ مُوَابَ وَلَا تُبْزِرْ عَلَيْهِمْ
 حَرْبًا، لِأَنِّي لَا أُعْطِيكَ مِنْ أَرْضِهِمْ مِيرَانًا. لِأَنِّي لِابْنِي لُوطَ
 قَدْ أُعْطِيتُ غَارَ مِيرَانًا.¹⁰ الْإِيمِيُّونَ سَكَنُوا فِيهَا قَبْلًا.
 شَعْبٌ كَثِيرٌ وَكَثِيرٌ وَطَوِيلٌ كَالْعَتَاقِيِّينَ.¹¹ هُمْ أَبْضًا
 يُحْسِنُونَ رَقَائِيْنَ كَالْعَتَاقِيِّينَ، لَكِنَّ الْمُوَابِيِّينَ يَدْعُوهُمْ
 إِيْمِيْنَ.¹² وَفِي سَعِيرٍ سَكَنَ قَبْلًا الْخُورِيُّونَ، فَطَرَدَهُمْ بَنُو
 عِيسُو وَأَبَادُوهُمْ مِنْ قُذَامِهِمْ وَسَكَنُوا مَكَاتَهُمْ، كَمَا فَعَلَ
 إِسْرَائِيلُ بِأَرْضِ مِيرَانِهِمِ الَّتِي أُعْطَاهُمُ الرَّبُّ.¹³ الْآنَ
 قُومُوا وَاعْبُرُوا وَادِي رَارَدَ. فَعَبَّرْنَا وَادِي رَارَدَ.¹⁴ وَالْأَيَّامُ
 الَّتِي سِرْنَا فِيهَا مِنْ قَادِشَ بَرْيَعٍ حَتَّى عَبْرْنَا وَادِي رَارَدَ
 كَانَتْ ثَمَانِيَةً وَثَلَاثِينَ سَنَةً، حَتَّى فَنِيَ كُلُّ الْجِيلِ رِجَالُ
 الْحَرْبِ مِنْ وَسْطِ الْمَحَلَّةِ، كَمَا أَقْسَمَ الرَّبُّ لَهُمْ.¹⁵ وَبَدَأَ
 الرَّبُّ أَيْضًا كَانَتْ عَلَيْهِمْ لِإِبَادَتِهِمْ مِنْ وَسْطِ الْمَحَلَّةِ حَتَّى
 قَتَلُوا.¹⁶ فَعِنْدَمَا فَنِيَ جَمِيعُ رِجَالِ الْحَرْبِ بِالْمَوْتِ مِنْ
 وَسْطِ الشَّعْبِ،¹⁷ قَالَ لِي الرَّبُّ،¹⁸ أَنْتَ مَاثِرُ الْيَوْمِ يُنْحِمُ
 مُوَابَ، بِعَارَ.¹⁹ فَمَتَى قَرِئْتُ إِلَى نُجَاهِ بَنِي عَمُّونَ لَا
 تُغَادِرِهِمْ وَلَا تَهْجِمُوا عَلَيْهِمْ، لِأَنِّي لَا أُعْطِيكَ مِنْ أَرْضِ بَنِي
 عَمُّونَ مِيرَانًا لِأَنِّي لِابْنِي لُوطَ قَدْ أُعْطِيتُهَا مِيرَانًا.²⁰ هِيَ
 أَيْضًا تُحْسِنُ أَرْضَ رَقَائِيْنَ. سَكَنَ الرَّقَائِيُّونَ فِيهَا قَبْلًا،
 لَكِنَّ الْعَمُّونِيِّينَ يَدْعُوهُمْ رَمُومِيْنَ.²¹ شَعْبٌ كَثِيرٌ وَكَثِيرٌ
 وَطَوِيلٌ كَالْعَتَاقِيِّينَ، أَبَادَهُمُ الرَّبُّ مِنْ قُذَامِهِمْ فَطَرَدُوهُمْ
 وَسَكَنُوا مَكَاتَهُمْ.²² كَمَا فَعَلَ لِابْنِي عِيسُو السَّاكِنِينَ فِي
 سَعِيرِ الَّذِينَ أَتَلَفَ الْخُورِيِّينَ مِنْ قُذَامِهِمْ فَطَرَدُوهُمْ
 وَسَكَنُوا مَكَاتَهُمْ إِلَى هَذَا الْيَوْمِ.²³ وَالْعَمُّونِيُّونَ السَّاكِنُونَ

¹Da wandten wir uns und zogen aus zur Wüste auf der Straße zum Schilfmeer, wie der HERR zu mir sagte, und umzogen das Gebirge Seir eine lange Zeit.² Und der HERR sprach zu mir:³Ihr habt dies Gebirge nun genug umzogen; wendet euch gegen Mitternacht.⁴ Und gebiete dem Volk und sprich: ihr werdet durch das Land eurer Brüder, der Kinder Esau, ziehen, die zu Seir wohnen; und sie werden sich vor euch fürchten. Aber verwahrt euch mit Fleiß,⁵ daß ihr sie nicht bekriegt; denn ich werde euch ihres Landes nicht einen Fußbreit geben; denn das Gebirge Seir habe ich den Kindern Esau zu besitzen gegeben.⁶ Speise sollt ihr um Geld von ihnen kaufen, daß ihr esset, und Wasser sollt ihr um Geld von ihnen kaufen, daß ihr trinket.⁷ Denn der HERR, dein Gott, hat dich gesegnet in allen Werken deiner Hände. Er hat dein Reisen durch diese große Wüste zu Herzen genommen, und vierzig Jahre ist der HERR, dein Gott, bei dir gewesen, daß dir nichts gemangelt hat.⁸ Da wir nun vor unsern Brüdern, den Kindern Esau, weitergezogen waren, die auf dem Gebirge Seir wohnten, auf dem Wege des Gefildes von Elath und Ezeon-Geber, wandten wir uns und gingen durch den Weg der Wüste der Moabiter.⁹ Da sprach der HERR zu mir: Du sollst den Moabitern nicht Schaden tun noch sie bekriegen; denn ich will dir ihres Landes nichts zu besitzen geben; denn ich habe Ar den Kindern Lot zu besitzen gegeben.¹⁰ (Die Emiter haben vorzeiten darin gewohnt; das war ein großes, starkes und hohes Volk wie die Enakiter.¹¹ Man hielt sie auch für Riesen

فِي الْفُرَى إِلَى غَرَّةَ آبَادُهُمُ الْكَفُّورِيُّونَ الَّذِينَ حَزَبُوا مِنْ كَفُّورٍ وَسَكَنُوا مَكَانَهُمْ.²⁴ فَوُومُوا ارْتَجَلُوا وَاعْبَرُوا وَادِيَّ أَرْنُونَ. أَنْظُرْ. قَدْ دَقَعْتُ إِلَى يَدِكَ سِيحُونَ مَلِكَ حَشْبُونَ الْأَمُورِيِّ وَأَرْضَهُ. ابْتَدِئْ تَمْلِكْ وَأَنْزِرْ عَلَيْهِ خَرَبًا.²⁵ فِي هَذَا الْيَوْمِ ابْتَدِئْتُ أَجْعَلُ حَشْبِيكَ وَحَقُوكَ أَمَامَ وَجْهِ الشُّعُوبِ تَحْتَ كُلِّ السَّمَاءِ. الَّذِينَ يَسْمَعُونَ حَبَرَكَ يَزْعَدُونَ وَيَجْزَعُونَ أَمَامَكَ.²⁶ فَأَرْسَلْتُ رُسُلًا مِنْ بَرِّيَّةِ قَدِيمُوتَ إِلَى سِيحُونَ مَلِكِ حَشْبُونَ بِكَلَامِ سَلَامٍ قَائِلًا.²⁷ أَمُرُّ فِي أَرْضِكَ. أَسْأَلُكَ الطَّرِيقَ الطَّرِيقَ. لَا أَمِيلُ يَمِينًا وَلَا شِمَالًا.²⁸ طَعَامًا بِالْفِصَّةِ تَبِيعَنِي لَأَكُلَ، وَمَاءً بِالْفِصَّةِ تُعْطِينِي لِأَشْرَبَ. أَمُرُّ بِرِجْلِي فَقَطْ.²⁹ كَمَا فَعَلَ بِي بُنُو عَيْشُو السَّاكِنُونَ فِي سَبْعِيرَ وَالْمُؤَابِّيُونَ السَّاكِنُونَ فِي غَارَ، إِلَى أَنْ أَعْبُرَ الْأَرْضَ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي أَعْطَانَا الرَّبُّ إِلَهُنَا.³⁰ لَكِنْ لَمْ يَسْأَلْ سِيحُونُ مَلِكَ حَشْبُونَ أَنْ يَدْعَنَا تَمْرُ بِهِ، لِأَنَّ الرَّبَّ إِلَهَكَ قَسَى رُوحَهُ وَقَوَّى قَلْبَهُ لِيَدْفَعَهُ إِلَى يَدِكَ كَمَا فِي هَذَا الْيَوْمِ.³¹ وَقَالَ الرَّبُّ لِي، أَنْظُرْ. قَدْ ابْتَدَأْتُ أَدْفَعُ أَمَامَكَ سِيحُونَ وَأَرْضَهُ. ابْتَدِئْ تَمْلِكْ حَتَّى تَمْلِكَ أَرْضَهُ.³² فَخَرَجَ سِيحُونُ لِلِقَائِنَا هُوَ وَجَمِيعُ قَوْمِهِ لِلْحَرْبِ إِلَى يَاهَصَ، قَدْفَعَهُ الرَّبُّ إِلَهُنَا أَمَامَنَا، فَصَرَّبْنَاهُ وَبَنِيهِ وَجَمِيعَ قَوْمِهِ.³⁴ وَأَخَذْنَا كُلَّ مُدْيِهِ فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ، وَحَرَّمْنَا مِنْ كُلِّ مَدِينَةٍ الرِّجَالَ وَالنِّسَاءَ وَالْأَطْفَالَ. لَمْ يُبْقِ شَارِدًا.³⁵ لَكِنَّ الْبَهَائِمَ تَهَيَّأَهَا لِأَنْفُسِنَا وَعَنِيمَةَ الْمُدُنِ الَّتِي أَخَذْنَا،³⁶ مِنْ غَرْوَعِيرَ الَّتِي عَلَى خَافَةِ وَادِي أَرْنُونَ وَالْمَدِينَةِ الَّتِي فِي الْوَادِي، إِلَى جَلْعَادَ، لَمْ تَكُنْ قَرْبَةً قَدْ امْتَنَعَتْ عَلَيْنَا. الْجَمِيعُ دَفَعَهُ الرَّبُّ إِلَهُنَا أَمَامَنَا.³⁷ وَلَكِنَّ أَرْضَ بَنِي عَمُّونَ لَمْ تَقْرَبْنَا. كُلَّ تَاجِيَةِ وَادِي يَبُوقَ وَمُدُنَ الْجَبَلِ وَكُلَّ مَا أَوْصَى الرَّبُّ إِلَهُنَا.

gleich wie die Enakiter; und die Moabiter heißen sie Emiter.¹² Auch wohnten vorzeiten in Seir die Horiter; und die Kinder Esau vertrieben und vertilgten sie vor sich her und wohnten an ihrer Statt, gleich wie Israel dem Lande seiner Besetzung tat, das ihnen der HERR gab.)¹³ So macht euch nun auf und ziehet durch den Bach Sered! und wir zogen hindurch.¹⁴ Die Zeit aber, die wir von Kades-Barnea zogen, bis wir durch den Bach Sered kamen, war achtunddreißig Jahre, bis alle die Kriegsleute gestorben waren im Lager, wie der HERR ihnen geschworen hatte.¹⁵ Dazu war auch die Hand des HERRN wider sie, daß sie umkämen aus dem Lager, bis daß ihrer ein Ende würde.¹⁶ Und da aller der Kriegsleute ein Ende war und sie gestorben waren unter dem Volk,¹⁷ redete der HERR mit mir und sprach:¹⁸ Du wirst heute durch das Gebiet der Moabiter ziehen bei Ar¹⁹ und wirst nahe kommen gegen die Kinder Ammon. Denen sollst du nicht Schaden tun noch sie bekriegen; denn ich will dir des Landes der Kinder Ammon nichts zu besitzen geben; denn ich habe es den Kindern Lot zu besitzen gegeben.²⁰ (Es ist auch gehalten für der Riesen Land, und haben vorzeiten Riesen darin gewohnt, und die Ammoniter hießen sie Samsummiter.²¹ Das war ein großes, starkes hohes Volk wie die Enakiter; und der HERR vertilgte sie vor ihnen und ließ sie ihr Land besitzen, daß sie an ihrer Statt da wohnten,²² gleichwie er getan hat mit den Kindern Esau, die auf dem Gebirge Seir wohnen, da er die Horiter vor ihnen vertilgte und ließ sie ihr Land

Deuteronomy 2

besitzen, daß sie da an ihrer Statt wohnten bis auf diesen Tag.²³ Und die Kaphthoriter zogen aus Kaphthor und vertilgten die Avviter, die in Dörfern wohnten bis gen Gaza, und wohnten an ihrer Statt daselbst.)²⁴ Macht euch auf und ziehet aus und gehet über den Bach Arnon. Siehe, ich habe Sihon, den König der Amoriter zu Hesbon, in deine Hände gegeben mit seinem Lande. Hebe an einzunehmen, und streite wider ihn.²⁵ Heutigestages will ich anheben, daß sich vor dir fürchten und erschrecken sollen alle Völker unter dem ganzen Himmel, daß, wenn sie von dir hören, ihnen bange und wehe werden soll vor dir.²⁶ Da sandte ich Boten aus der Wüste von Kedemoth zu Sihon, dem König zu Hesbon, mit friedlichen Worten und ließ ihm sagen:²⁷ Ich will durch dein Land ziehen, und wo die Straße geht, will ich gehen; ich will weder zur Rechten noch zur Linken ausweichen.²⁸ Speise sollst du mir um Geld verkaufen, daß ich esse, und Wasser sollst du mir um Geld geben, daß ich trinke. Ich will nur zu Fuß hindurchgehen,²⁹ wie mir die Kinder Esau getan haben, die zu Seir wohnen, und die Moabiter, die zu Ar wohnen, bis daß ich komme über den Jordan, in das Land, das uns der HERR, unser Gott, geben wird.³⁰ Aber Sihon, der König zu Hesbon, wollte uns nicht durchziehen lassen; denn der HERR, dein Gott, verhärtete seinen Mut und verstockte ihm sein Herz, auf daß er ihn in deine Hände gäbe, wie es heutigestages ist.³¹ Und der HERR sprach zu mir: Siehe, ich habe angefangen, dahinzugeben vor dir Sihon mit seinem Lande; hebt an, einzunehmen und zu

Deuteronomy 2

besitzen sein Land.³² Und Sihon zog aus, uns entgegen, mit allem seinem Volk zum Streit gen Jahza.³³ Aber der HERR, unser Gott, gab ihn dahin vor uns, daß wir ihn schlugen mit seinen Kindern und seinem ganzen Volk.³⁴ Da gewannen wir zu der Zeit alle seine Städte und verbannten alle Städte, Männer, Weiber und Kinder und ließen niemand übrigbleiben.³⁵ Allein das Vieh raubten wir für uns und die Ausbeute der Städte, die wir gewannen.³⁶ Von Aroer an, das am Ufer des Bachs Arnon liegt, und von der Stadt am Bach gen Gilead war keine Stadt, die sich vor uns schützen konnte; der HERR, unser Gott, gab alles dahin vor uns.³⁷ Allein zu dem Lande der Kinder Ammon kamst du nicht, weder zu allem, was am Bach Jabbok war, noch zu den Städten auf dem Gebirge noch zu allem, das uns der HERR, unser Gott, verboten hatte.